

АНГЛІЙСЬКІ ІНТЕЛЕКТУАЛИ

Коргі – відома і дуже популярна порода собак в Україні. Їх чудесна усмішка і серйозні інтелектуальні здібності підкорюють все більше собаківників по всьому світу. Щоб познайомитися з породою вельш коргі пемброк ближче, ми поспілкувалися з Тетяною Гаврюк, власницею розплідника «Орден кельтів»

Давайте розпочнемо розмову про те, що під «коргі» часто розуміють дві породи. Роз'ясніть нам про вельш коргі кардиганів та пемброків, і в чому між ними різниця.

Так, дійсно, вельш коргі – це одна порода, яка існує в двох різновидах: пемброки та кардигани. Схожі ззовні і наділені однаковими властивостями

виконувати роботу, все ж таки вони мають певні відмінності, і щоб ці відмінності зберегти надалі, за рішенням англійського Кеннел клубу в 1934 році пемброки і кардигани отримали статус окремих порід. На відміну від пемброків, кардигани більші за розміром і мають більш розтягнутий формат, будова голови і пропорції однакові, але голова

кардигана більш важка і нагадує голову німецької вівчарки, більші за розміром округлі вуха. У пемброка голова більш делікатна, легша, менші вуха, трохи розведені в сторони.

Кардигани мають більше різноманіття окрасів: блю-мерль, тигровий, рудий, соболіний, трикологр с тигровими відмітинами та трикологр с рудими

відмітинами. В той час основні окраси пемброка: рудий різного відтінку від світлого пісочного до яскравого червоного з білими відмітинами чи без них, соболіний та трикологр.

Ще одна відмінність – хвіст. Пемброки генетично були куцехвостими (бобтейли), і ген куцехвостості зберігається і в наш час, але можуть народжуватися пемброки і з хвостом. Хвіст кардигана – то його візитка картка. Найявність хвоста кардигана та його відсутність у пемброка мали вплив на будову крупу обох порід, у пемброка він прямий, у карді має невеликий уклін.

Мабуть, найважливіша відмінність між двома різновидами коргі є будова фронту. Передні кінцівки пемброка стоять паралельно і прямо, у кардигана фронт має більш вигнуті лінії, а лапи вивернуті назовні, як у такси.

Як виникла ця порода? І звідки й чому у неї короткі лапи?

Історія виникнення коргі загубилася в часі. Перші згадки про єдину вівчарку, яка мала відношення до Уельсу, з'являються в 920 році нашої ери. А офіційним підтвердженням існування в Уельсі пастушої собаки є запис в Книзі Страшного Суду, першому у середньовічній Європі загальному поземельному перепису, що був проведений в Англії у 1085–1086 роках за наказом Вільгельма I Завойовника.

Існує декілька теорій виникнення коргі. По версії Вільяма Ллойда-Томаса кардигани і пемброки – це окремі породи, які не мають спільних родичів. На його думку, кардигани – це представники сімейства Teckel, представники однієї з 4-х відомих на той час груп, мастифів, і були завезені в Уельс із Центральної Європи приблизно в XII столітті в період кельтських завоювань. Кардигани мали багато спільного з німецькими гончими, особливо з таксами: довгий тулуб, короткі лапи, висячі вуха. Пемброки походили від шпіце-подібних і були привезені з півночі фламандськими ткачами приблизно в 1107 році. Таку версію можна вважати правдоподібною, враховуючи той факт, що померанські шпіци та бельгійські шипперке також родом з тих країв.

Орден кельтів
Розплідник заснований 2008 року
Власник: Тетяна Гаврюк
www.corgi-dnepr.com

facebook instagram site

Інший знавець породи та історик Кліффорд Хаббард стверджує, що коргі з'явилися на території Уельса в VIII–IX ст., під час вторгнення вікінгів із Скандинавії. Згідно з його теорії, пемброки – то результат схрещування шведського волхунда з місцевими пастушими собаками, при тому в розведенні брали участь шипперке і померанці.

Інші спеціалісти породи вважають, що коргі – то споконвічна британська порода, що загубилася в лісах на півночі Англії після того, як в V–VI ст. саксонські племена вдерлися на територію Британських островів, змусивши англійців разом із собаками мігрувати на північ.

До того як назва «коргі» міцно закріпилася за породою, англійці використовували слово «хілер» (від англ. Heeler – той, що кусає за п'ятки), що на пряму було пов'язано з їх манерою пасти худобу. Сама ж назва Corgi походить від «cug dog», що мало означати карлик чи гном, або робоча собака від «cug» – двір.

Завданням коргі в пастушій роботі було задавати темп і підганяти худобу, рухатися вперед, тому коргі завжди знаходилися позаду, покусуючи тварину, чи то вівцю, чи гусака за м'язи. Навіть не кусати, а злегка пощипувати, щоб не завдати шкоди і не травмувати тварину. Короткі лапи та міцний широкий корпус, розташований низько до землі, забезпечували маневреність рухам та сталість і гарантували, що коргі уникне удару копитом і залишиться неушкодженим.

Коротколапість у коргі – то породна ознака, генетично закріплена, що формує породний тип, який забезпечує коргі необхідними фізичними даними для виконання роботи і гарантує безпеку.

Чому Ви обрали саме цю породу?

Колись давно у мене були дві німецькі вівчарки. З гарним родоводом, робочими іспитами, солідними результатами на виставках. Але моїх особистих фізичних даних було недостатньо, щоб

серйозно займатися німцями. Коли по віку вони пішли за райдугу, а без собаки я не уявляла свого життя, я подумала, як гарно було б мати собаку, за інтелектом схожою з німецькою вівчаркою, але маленьку за розміром. Недарма про коргі кажуть: «велика собака в малій упаковці». Таку, щоб не мала генетично зумовленої агресії, позитивно сприймалася в соціумі і не вимагала якогось складного догляду.

Коргі ніби постійно посміхаються.

Чи такі вони справді веселі, як здаються? Який у них характер?

Голова коргі за формою нагадує лисцячу. Клиноподібна морда плавно

звужується до носа, сухі губи формують витончену голову, інтелегентний зацікавлений погляд, а коли у коргі розкрито паща, то дійсно, здається враження, що коргі посміхаються.

Я не можу сказати, що коргі веселі. Вони однозначно не клоуни, але великі оптимісти. Вони ніколи не бувають в поганому настрої. Завжди наготові виконувати будь-яку роботу, миттєво реагують на зміни зовнішнього середовища, дуже орієнтовані на людину. Коргі – великі інтелектуали. Чітко оцінюють ситуацію і самостійно приймають рішення. Їхні природні здібності контролювати стадо в сучасному житті проявляються тим, що вони схильні

наводити порядок: розкидані речі по хаті будуть прибрані і сховані десь в своєму ліжку, а домашні ніколи не залишаться на самоті, бо коргі перевірить, чим ти займаєшся, зазирне в твою книжку, якщо ти читаєш, вмотить тебе на ноги, якщо сидиш за комп'ютером, а якщо маленька дитина в домі заплакала, принесе всі свої іграшки в люльку, щоб заспокоїлась. Коргі обожують дітей, дружать з котями.

Багато хто здивується, коли дізнається, що коргі – робоча порода, ще більше здивування викличе те, що це вівчарка. Коргі зберегли свої пастуші навички чи їх вже можна вважати просто компаньйонами?

Кожна порода виводилась людиною для виконання певної функції, чи то мисливська порода, чи вівчарка. В моєму розумінні гарний помічник в господарстві – то і є компаньйон, і що тісніший зв'язок і порозуміння між людиною і собакою, то більш ефективний результат. В цьому сенсі коргі майже ідеальні. Після робочого дня на пасовищі коргі поверталися додому, де жили разом із господарями. До речі, в ті часи, коли ще не було паровозу, уельські дровери (погонщики) гнали скотину на ринкові площі Лондона, щоб гарно

КОРГІ – ВЕЛИКІ ІНТЕЛЕКТУАЛИ. ЧІТКО ОЦІНЮЮТЬ СИТУАЦІЮ І САМОСТІЙНО ПРИЙМАЮТЬ РІШЕННЯ

продати, а продиралися назад з грошима по гірських схилах, де частенько ховалися розбійники. Дроверів завжди супроводжували коргі – маленький собачка, що допомагав худобу підганяти і збуджував лісову тишу, попереджаючи про небезпеку.

В уявленні людей вівчарка – то така солідна поліцейська або прикордонна собака-борець з правопорушниками. Насправді вівчар – то пастух. І функція коргі пасти, але при цьому ніколи не завдати шкоди худобі.

Сьогодні коргі активно використовують в роботі фермери в США. В Україні та навіть на батьківщині породи в Британії, цей напрямок не розвинутий. Але коргі зберегли свої здібності і сьогодні, і якщо він легенько пощипує тебе за щиколотку, то це або прояв любові, або прийняв тебе за вівцю.

Можете подивитися, як коргі спілкуються з іншими собаками на прогулянці в парку – ось де розкривається повний потенціал пастуха. Як спортивне авто він різко зривається з місця і на повній ході починає виписувати піруети між дерев, кущів, не гальмуючи на поворотах, майже лягає набік, демонструючи свою маневреність та аеродинаміку. Раптом зупиняється, робить різкий поворот на 180 градусів і як ошпарений мчить в протилежну сторону, або навпростець, зрізає відстань, щоб наздогнати довгоногого лабрадора, підскакує, робить перекид і знов летить хтозна-куди. Спостерігачам весело, лабрадор в ступорі, коргі задоволений – місію виконано.

Чи обов'язково треба ходити з коргі на дресирувальний майданчик? Як краще вирішувати з представниками породи питання соціалізації та адаптації?

Коргі – це все ж таки вівчарка, що означає, по-перше, гарно розвинутий інтелект і здібності до навчання; по-друге, наявність потреби в виконанні роботи, тобто коргі завжди чекають від людини сигналу для старту; по-третє, як ми визначили вище, він компаньйон – це коли між людиною і собакою повне порозуміння.

Активні прогулянки з елементами навчання, обідієнс, спільні ігри, заняття спортом (аджиліті, фрістайл) – це ідеальний спосіб цікаво і корисно проводити час разом і встановити тісний контакт.

Монотонних прогулянок на повідці для коргі недостатньо. Його треба постійно змушувати думати. Якщо цього не робити, коргі сам собі знайде роботу.

Я раджу всім своїм новим власникам на першому етапі, коли цуценя виповнилося 4 місяці, звернутися до кінолога і походити на індивідуальні

чи групові заняття. В першу чергу це потрібно власникам. Треба пам'ятати: собака ідеальний, це власник не може пояснити собаці, що він від нього хоче. Спеціаліст покаже і розкаже, як поводитися з собакою в тих чи інших ситу-

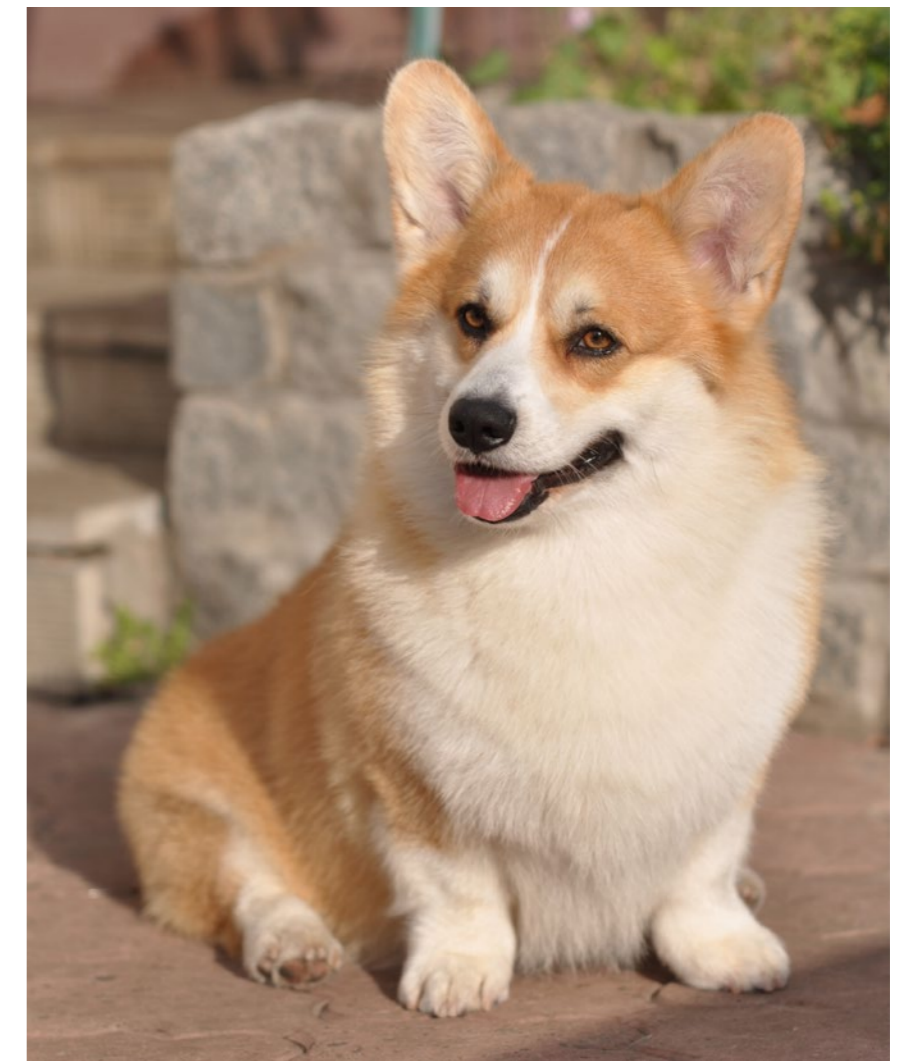
вирвали з рідного дому і вмить занурили в інший світ: нові люди, нові звуки, запахи, інтонації. Дайте йому час на адаптацію. Ваше найголовніше завдання під час адаптації – завоювати довіру цуценя. Дочекайтесь того дня, коли він

КОРГІ – ВЕЛИКІ ОПТИМІСТИ. ВОНИ НІКОЛИ НЕ БУВАЮТЬ В ПОГАНОМУ НАСТРОЇ. ЗАВЖДИ ГОТОВІ ВИКОНУВАТИ БУДЬ-ЯКУ РОБОТУ, МИТТЄВО РЕАГУЮТЬ НА ЗМІНИ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА, ДУЖЕ ОРІЄНТОВАНІ НА ЛЮДИНУ

аціях, відпрацюєте разом певні команди, розберете життєві ситуації.

Щодо адаптації і соціалізації – будь-яка зміна патерну в житті собаки – це стрес. Тим більше для цуценя, якого

вас прийме за свого, повірить і довірить себе повністю. Тільки після цього можете від нього щось вимагати. А поки він адаптується, користуйтеся «правилом одного виклику»: кожний новий день

перед цуцням нове життя кидає тільки ОДИН виклик. Ви в цьому епізоді лише спостерігач і друг, який підтримує, підбадьорює, мотивує. Обов'язково мотивуйте, використовуючи смаколики, як додаткове підкріплення.

Собаці треба спілкуватися не тільки з людьми, але й з іншими собаками. Це природно. Я рекомендую групові заняття з кінологом, де збираються люди зі спільними інтересами, а собаки під наглядом і адекватні.

Поради стосовно соціалізації не актуальні, якщо у вас собака-компаньйон, тобто розділяє з вами ваше життя. Їдете на дачу – собака з вами, відвозите дитину в школу – беріть з собою собаку. Головне – не перестарайтеся.

Які у коргі потреби в прогулянках?

Який догляд їм треба забезпечити?

Коргі активні собаки і прогулянка – це не тільки спосіб справити свої фізіологічні потреби, але й питання

соціалізації, фізичного навантаження, контакту з власником.

Дорослому коргі достатньо 2-х прогулянок на день, бажано дотримуватись режиму і вигулювати собаку в один час. Загалом 1,5–2,5 години в день достатньо, але прогулянка має бути зі змістом:

- 🐾 Обов'язково підберіть правильну амуніцію: нашійник і довгий повідець з маленьким карабіном;
- 🐾 Ваше взуття має бути комфортним для вас і безшумним для собаки;
- 🐾 Беріть з собою смаколики, гребінець, латексну іграшку;
- 🐾 Під час прогулянки міняйте маршрути.

Спочатку дайте можливість собаці справити свої фізіологічні потреби. Підберіть правильний темп і 10–15 хвилин пройдіться риссю без зупинок. Відпрацюйте 1–2 команди,

дайте відпочити декілька хвилин. Зробіть пару вправ на укріплення м'язів. Дайте відпочити. Пограйтеся з іграшкою разом, або вивчіть якусь команду або трюк. Знову пройдіться риссю.

Часто чую, що коргі сильно линяють. Як Ви вирішуете це питання?

Існує навіть приказка: з підшерстя коргі можна зв'язати ще одного коргі. Густе підшерстя і жорстка верхня шерсть (ость) – це необхідна умова для того, щоб коргі міг виконувати свою роботу в будь-яких умовах зовнішнього середовища. Линька у коргі, як і у інших порід, буває 2 рази на рік, собаки в квартирних умовах можуть линяти частіше, або скидати підшерстя в силу того, що в квартирі постійно тепло і собака скидає зайве підшерстя.

Деякі люди в період линьки дають собакам вітаміни для укріплення шерсті, цього робити не треба, навпаки, як тільки починається линька, допоможіть коргі максимально швидко завершити цей процес. По-перше, вимийте коргі з шампунем, що містить масла, протеїни, це добре зволожує шерсть і насичує шкіру амінокислотами. Потім нанесіть кондиціонер або маску для шерсті. Це зробить шерсть шовковистою і м'якою, а значить, далі легше буде вичісувати. Далі беремо масажну щітку і бустером гарно видуваємо підшерстя. Бустер – це спеціальний фен для собак. Фінальний етап – прочісуємо шерсть металевим гребінцем. Після цієї процедури кожний день продовжуйте вичісувати шерсть металевим гребінцем. Перед процедурою шерсть треба трохи зволожити. І ніколи не використовуйте фурмінатори.

Яким має бути ідеальний власник коргі?

Ідеальний власник – це той, хто любить свого собаку, а значить, відповідальна людина. Стосовно коргі я би трохи змінила питання: для яких людей коргі ідеальний собака? Для активних людей, дисциплінованих, у яких щільний графік і насичене життя, для тих, хто віддає перевагу природній красі і не любить витрачати багато часу в перукарнях. Для тих, хто любить

мандрувати і вирішувати логічні задачки, хто віддає перевагу внутрішній красі, а не зовнішньому лоску. Для тих, хто виклики життя сприймає як нагоду для розвитку, а труднощі долає з гумором.

Розкажіть про Ваш розплідник. Скільки йому років, як Ви прийшли до його створення?

Моя історія взаємовідносин з коргі почалася в 2006 році. Я просто хотіла породного пса з гарним родоводом і не мала ніяких амбіцій щодо виставкової кар'єри чи створення власного розплідника. Довго шукала по сайтах, коли натрапила на оголошення запланованої в'язки американського чемпіона Maplecreek Montgomery і фінської красуні Imago's Gainly Gossip. Чекала, а в березні 2007 сіли в машину з чоловіком і поїхали за своїм корженям. Grand General Gaucho (Грош) – інтерчемпіон, супер гранд чемпіон України, він був четвертим коргі, імпортованим в Україну з-за кордону. Через півроку купили в тому ж розпліднику суку, Hello Honey Heart Gaucho (Анка), вона теж інтерчемпіонка. Коли їхали вже за нею, вирішили одразу вбити двох зайців: забрати щеня і показати на виставці Гроша. Саме в ті дні в Лодзі проходила монопородна виставка Corgisiada – 2007, а судити експертизу були запрошені видатні заводчики коргі з Англії Алан Тейлор (Belroyd) і Kevin Dover

існуючими складнощами практично неможливо було отримати доступ до генофонду, що був мені цікавий, тому вирішила накопичувати крові власними силами, щоб мати вдома свій пул продуктивних тварин. За 16 років, що існує розплідник, я привезла 6 собак із Англії, є собака із Японії, кобель із Австралії, сука із Америки.

Скільки у Вас зараз собак? Якими перемогами пишаєтесь?

Сьогодні у мене 22 дорослі собаки. Разом мешкає 4 покоління. Стосовно перемог, я б їх виділила в 2 окремі категорії. Досягнення мене як заводчика – мені вдалося зібрати найкращі породні лінії світу і за час, що існує розплідник, сформувати власний тип пемброка – це

титул чемпіона і гранд чемпіона Америки, перший пемброк в Україні, що закривав чемпіонство з реєстрацією КСУ.

Чим годуєте своїх собак? Чи є у них особливості дієти?

Мої пемброки на змішаному харчуванні. 70 % раціону складає промисловий корм супер-преміального класу, я прихильник лінійки Arden Grange (Англія), 30 % – натуральна їжа: м'ясо, інколи риба, тварог, овочі, фрукти.

І, наостанок, порадьте щось дійсним та потенційним власникам коргі.

Якщо у вас виникло бажання стати власником коргі, підійдіть до цього питання відповідально. Почитайте про породу, подивіться відео, подумайте – чи це порода для вас? Наступне питання: де шукати? Я рекомендую купувати цуценя в відомому розпліднику з гарною репутацією. Задавайте питання заводчику. Будьте готові почути питання в свій адрес. Відповідальний заводчик стане консультантом і другом упродовж всього життя вашого собаки.

Тим, хто вже має коргі, раджу завести ще одного коргі, бо, як кажуть, коргі багато не буває (сміється). Бажаю довгих років активного щасливого життя разом: насолоджуйтесь кожною миттю і пам'ятайте: коргі люблять не тільки поїсти, але й попрацювати мізками, тому інтелектуальні ігри – найкращий спосіб показати, що ви його любите, а він вам віддасть безумовною вірністю.

РАДЖУ ВСІМ ВЛАСНИКАМ КОРГІ НА ПЕРШОМУ ЕТАПІ, КОЛИ ЦУЦЕНЯ ВИПОВНИЛОСЯ 4 МІСЯЦІ, ЗВЕРНУТИСЯ ДО КІНОЛОГА І ПОХОДИТИ НА ІНДИВІДУАЛЬНІ ЧИ ГРУПОВІ ЗАНЯТТЯ. В ПЕРШУ ЧЕРГУ ЦЕ ПОТРІБНО ВЛАСНИКАМ

(Pencader). Несподівано для мене Грош в свої 9 місяців став переможцем в класі юніорів. Тоді прокинувся спортивний азарт і бажання рухатися далі. В 2008 році був зареєстрований розплідник «Орден Кельтів». Для Анки в пару я підбрала схожого за типом кобеля, але поїхати в Нідерланди на в'язку не судилося, бо мені було відмовлено в візі. Я чітко розуміла, що з

коли дивився на собаку і одразу розумієш, звідки він. Серед досягнень собак мого розведення я би виділила Orden Keltov Chester Flirt-n-Flash, віце-чемпіон світу на ЧС, що проходив в Фінляндії, рез. СС на Crufts -2013, Orden Keltov Chelsea Royal Cadwalader, ВОВ на Єврокоргі в Данії, минулого року Aubrey's Challenging the Future. Собака, яку я привезла з Америки, закрила